

Ὁ συλλαμβανόμενος ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτων τιμωρεῖται διὰ βραδυσμῶν 100, ἂν ἔκλεψεν ὄπλα, 50 δι' ἓνα ἵππον ἢ βοῦν, 30 διὰ μόσχον ἢ δάμαλιν. Δι' ἐν πρόβατον καὶ ἄλλας κλοπὰς μικρὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ τῇ αὐλῇ τιμωρεῖται δι' 20 βραδυσμῶν. Ὅστις φονεῦει τὸν κλέπτην, κλέπτοντα, λαμβάνει ἀμοιβὴν 20 ταλλήρων, ἀλλὰ δέον νὰ προσέξῃ νὰ μὴ φονεύσῃ ἀθῶον. Ἡ κλέπτουσα τὸν σύζυγόν της γυνὴ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐν ὑποτροπῇ διὰ βραδυσμῶν καὶ διαζυγίου, ἀπαγορευμένου αὐτῇ νέου γάμου. Ὁ ἱερόσυλος τιμωρεῖται μὲ θάνατον. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται ὁ κλέπτων πολεμεφόνδια τοῦ κράτους, καὶ φέρων ταῦτα ἐκτὸς αὐτοῦ. Ὅστις, πρὸς χρηματισμὸν, ἐκ κουφότητος, ἢ φιλίας, φανερώνει μυστικὸν τοῦ Κράτους τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 150 ταλλήρων.

Αἱ ἀγροζημίαι ἐκτιμῶνται παρὰ τῶν προϋχόντων καὶ πληρώνονται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου τῶν ζώων, ὅστις τιμωρεῖται καὶ ἄλλως, ἂν ἡ ζημία ἐγένετο ἐν γνώσει του.

Ὅστις διαταράσσει τὴν εἰρήνην τοῦ χωρίου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἢ πρόστιμον 20 ταλλήρων. Ὁ θορυβῶν ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας μὲ 25 ταλλήρων.

Ὁ συκοφάντης τιμωρεῖται ὅσον ὁ συκοφαντηθεὶς, ἂν ἦτον ἔνοχος.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ιδιώτας νὰ ἐορτάζωσι τὰς ἐορτάς τοῦ ὀνόματός των, ἐπὶ ποινῇ προστίμου δύο ταλλήρων.

Τὸ ἰσχύον ἔτι ἔθιμον, νὰ κείρωσι τὴν κόμην καὶ πληγώνουσι τὸ πρόσωπον κατὰ τὸν θάνατον συγγενούς, ἀπαγορεύεται διὰ τε τοὺς ἀνδρας καὶ τὰς γυναῖκας, ἐπὶ ποινῇ προστίμου δύο δουλμάτων.

Πᾶς φυγὰς, ὅστις πατήσῃ τὸ μαυροβουνιωτικὸν ἔδαφος, εἶναι ἀσφαλὴς καὶ ἀνενόχλητος, ἐνόσω συμμοροῦται μὲ τοὺς νόμους τοῦ τόπου. Οἰασδήποτε ἐθνικότητος ἢ θρησκείας, ἀπολαμβάνει ἰσονομίαν.

Ἐὰν ἐγκλημὰ τι διεπράχθῃ ἐν καταστάσει μέθης, ὁ ἔνοχος τιμωρεῖται μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς. Ἀλλ' ἂν τοῦτο διεπράχθῃ κατὰ προσωπικοῦ ἐχθροῦ, ἢ τιμωρία ἐπέρχεται πλήρης. Ὁ προκαλὼν τοὺς ἄλλους εἰς τὰ ὄπλα καὶ γινόμενος ἀφορμὴ νὰ χυθῇ αἷμα, τιμωρεῖται μὲ θάνατον. Ὁ συνεργὸς τούτου μὲ πρόστιμον 20 ταλλήρων. Ἐὰν δὲν ἐχυθῇ αἷμα, ὁ αὐτουργὸς τιμωρεῖται μόνον μὲ πρόστιμον 20 ταλλήρων.

Οἱ κατὰδικιοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς δημόσια ἔργα.

Ἡ περὶ σοῦ ὑπόληψις τῶν ἀνθρώπων εἶνε ὡς ἡ σκιά σου: ἄλλοτε μὲν προηγείται σου, ἄλλοτε δ' ἐπακολουθεῖ· ἄλλοτε εἶνε μεγαλειτέρα, ἄλλοτε μικροτέρα σου.

ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ ΖΥΘΟΠΟΤΟΥΝ

Α'.

Ζυθοποτικαὶ φοιτητῶν ἐορταί.

Οἱ ἀργυροὶ γάμοι τοῦ διαδόχου τοῦ γερμανικοῦ θρόνου ἐωρτάσθησαν πρὸ μηνῶν. Πρὸ πολ-λοῦ οἱ ὕμνοι ἐψάλησαν, τὰ ἄρθρα ἐξηγτλήθησαν, τὰ δῶρα ἐθαυμάσθησαν, ἢ ἐκθεσις αὐτῶν ἔληξεν, ὁ θόρυβος ἐσίγησε καὶ πᾶς περὶ τῶν λαμπρῶν ἐορτῶν λόγος ἐξέλιπε. Καὶ ὅμως μόλις σήμερον ἡ *Εστία* διδει εἰκόνα, ἀτεχον ἱσως, ἀλλὰ πιστὴν, μιᾶς τῶν ἐορτῶν δι' ὧν ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐξεδήλωσε τὴν πρὸς τὸν κληρονόμον τοῦ δαφνοπλέκτου στέμματος ἀγάπην του, ἐνῶ ἡ ἐορτὴ αὕτη εἶχε πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην, μέλλοντα νὰ γνωρίσῃ ἀγνωστον αὐτῷ εἶδος ἐορτῶν τῆς εἰς τὰ γερμανικὰ πανεπιστήμια σπουδαζούσης νεολαίας.

Ἀν' ἡ περιγραφὴ τῆς ἐορτῆς ταύτης καθυστέρησεν ἕκτοτε, ἰδοὺ ὅτι ἡ εὐκαιρία δὲν ἔλειψε νὰ τὴν καταστήσῃ καὶ πάλιν ἐπίκαιρον, καὶ προκειμένου νὰ παρατεθῇ σήμερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς *Εστίας* ἡ σκιαγραφία τοῦ Βερολίνου ζυθοποτοῦντος, ἡ τότε ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων ἐορτῶν ἀπαράτρητος σχεδὸν παρελθούσα ἐορτὴ τῶν φοιτητῶν, εὐρίσκει νῦν ἐνταῦθα πρωτεύουσιν θέσιν, διότι ζωηρῶς ἀναπαριστᾷ τὴν νεολαίαν ζυθοποτοῦσαν. Οὕτω δὲ ὁ λίθος ὃν ἀπέριψαν οἱ τότε οἰκοδομοῦντες χρονογράφοι τῶν ἐπὶ τοῖς ἀργυραῖς γάμοις ἐορτῶν, δὲν τίθεται μὲν καὶ σήμερον πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς οἰκίας, ἀλλ' ἀπλούστατα ἐπὶ κεφαλῆς ἄρθρου μόνον, δίδει ὅμως ζῶν καὶ ἀρτιότητα εἰς αὐτό.

* *

Ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τί εἶνε φοιτητικὰ σωματεῖα, τί σύνδεσμοι φοιτητῶν καὶ τί ἐταιρίαι ἐπιστημονικαὶ φοιτητῶν. Παρ' ἡμῖν ἀρκεῖ ὅτι ὑπάρχουσιν ἀκόμη καὶ γυμνασιακοὶ σύλλογοι συντελοῦντες εἰς τῆς νεολαίας τὴν ἀπομώρνωσιν. Ἐκεῖνη ὅμως ἡ ἀληθὴς ζωὴ τοῦ σφριγῶντος σπουδαστοῦ, τοῦ ἀσκούντος τὸ σῶμα ἐν ἀγῶσι ποικίλοις καὶ τὸ πνεῦμα ἐν ἐπιστημονικαῖς συζητήσεσι, τοῦ ἐκτρέχοντος εἰς ἐξοχὰς καὶ ἀναπνέοντος ἀέρα καθαρὸν, τοῦ μουσουργούντος καὶ καλλιτεχνούντος, τοῦ ξιφομαχοῦντος διὰ τὸ τίποτε καὶ εὐθυμούντος μὲ τὸ τίποτε, τοῦ σύροντος πανταχοῦ τὴν νεότητά του καὶ τὸ πῦρ τῶν αἰσθημάτων καὶ διαχύνοντος περὶ αὐτοῦ πνεῦμα γοργὸν καὶ γέλωτα φαιδρὸν, εἶνε ἄγνωστος ἐν Ἑλλάδι. Οἱ ἐν Ἀθήναις φοιτῶνται γνωρίζουσι τὸ καφενεῖον τοῦ *Buazar* καὶ θάπτονται ἐν αὐτῷ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἀναπνέοντες ἀέρα *parfumé* καὶ συνωστίζόμενοι περὶ σφαιριστήριον ἢ ρυπαρὸν τι *tableau* καὶ τὸ πολὺ ἀποτελοῦσι μέρος ἐνὸς τῶν ἀπειραρίθμων συλλόγων, ὅπου ἀναγινώσκονται